

Funkcje wychowawcze rodziny

Rodzina wraz z dokonującymi się przeobrażeniami społeczno-ekonomicznymi zmieniała wprawdzie swój charakter, zachowała jednak szczególną rolę związaną z wypełnieniem funkcji wychowawczych.

Inna niż dawniej wewnętrzna struktura rodziny ma istotny wpływ na jej funkcjonowanie jako środowiska wychowawczego. Zmian tych nie należy traktować jako przeobrażenia tej roli, w związku z koniecznością adaptacji do nowej sytuacji społeczno-kulturalnej oraz ekonomicznej.

Mówiąc o wychowaniu mamy na myśli bezpośrednio lub pośrednio, oddziaływanie osoby lub osób na inną osobę lub osoby, które sygnalizuje tj. przysposabiania do pełnienia ról społecznych.

Wychowanie, jak uważa C. Czapów „to nie tylko kształtowanie podstaw stanowiących źródło określonych uwarunkowań i nie tylko wpajanie określonych umiejętności, ukazujących instrumentalne aspekty różnorodnych czynności oraz ustosunkowania. Jest to także integrowanie wpajanych dyspozycji, realizowanych zarówno w sferze pojmowania, jak i w sferze uczuć i życiowej praktyki. Tak zatem wychowanie to również przyswojenie dziecku światopoglądu oraz jakiegoś systemu wartości”. [1]

Wychowanie w środowisku rodzinnym zawiera się w całości oddziaływań rodziny podejmowanych świadomie i celowo, przebiegających w sposób samorzutny, okolicznościowy i niezamierzony.

Prowadzi ono do trwałych zmian w osobowości jednostki. Z tego punktu widzenia – celem wychowania jest poszerzanie wiedzy i umiejętności, kształtowanie społecznych motywacji i zainteresowań, bogatego życia emocjonalnego, podstaw moralno-społecznych i przekonań oraz aspiracji życiowych, które w odniesieniu do wszystkich dziedzin życia społecznego są wielce

pożądane.

Funkcja wychowawcza rodziny polega na kształtowaniu zachowań, postaw i wartości dziecka, które są zgodne z normami i wartościami społecznymi. Rodzina wpływa na rozwój osobowości dziecka, kształtuje jego charakter, umiejętności i nawyki.

Wychowanie w rodzinie jest procesem ciągłym, który zaczyna się od momentu narodzin dziecka i trwa aż do jego dorosłości. Rodzice mają kluczową rolę w tym procesie, ponieważ to oni są najbliższym dziecku i są odpowiedzialni za jego rozwój.

Funkcja wychowawcza rodziny polega na przygotowaniu dziecka do życia w społeczeństwie poprzez wprowadzenie go w kulturę i wartości społeczne, nauczanie norm i zasad zachowania oraz umiejętności społecznych. Dziecko, które otrzymało odpowiednie wychowanie w rodzinie, jest lepiej przygotowane do życia w społeczeństwie i ma większe szanse na osiągnięcie sukcesu.

Wychowanie w rodzinie pełni również funkcję socjalizacyjną, która polega na wprowadzeniu dziecka w świat relacji społecznych, kultury i norm społecznych. Dziecko ucząc się od rodziców, jak zachowywać się w różnych sytuacjach, jak nawiązywać relacje z innymi ludźmi, jak rozwiązywać problemy, staje się lepiej przystosowane do życia w społeczeństwie.

Funkcja wychowawcza rodziny nie jest jednak łatwa do spełnienia. Wymaga ona cierpliwości, zaangażowania, wysiłku i czasu. Rodzice powinni być świadomi swojej roli i konsekwentnie działać w celu zapewnienia dziecku odpowiedniego wychowania. Ważne jest, aby rodzice byli wzorem dla swojego dziecka, ponieważ dzieci uczą się przede wszystkim poprzez obserwację i naśladowanie.

Podsumowując, funkcja wychowawcza rodziny jest niezwykle ważna dla zdrowego rozwoju dziecka i jego przyszłego życia. Wychowanie w rodzinie polega na wprowadzeniu dziecka w kulturę i wartości społeczne, nauczanie norm i zasad zachowania oraz umiejętności społecznych. Wychowanie w rodzinie pełni również

funkcję socjalizacyjną, która pomaga dziecku lepiej przystosować się do życia w społeczeństwie.

[1] Z. Giereluk-Lubowicz „Wychowanie w rodzinie wielopokoleniowej” Warszawa 1979. Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne, s. 19

Jeśli potrzebujesz pomocy w pisaniu nowej pracy z pedagogiki, to polecamy serwis [pisanie prac z pedagogiki](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac.